

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] ([REDACTED]) születési idő: [REDACTED], an: [REDACTED] az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, illetve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
alkotmányjogi panasz	
Ügyszám:	10/3105-0/2015
terjesztem elő.	
Érkezett:	2015 OKT 20.
Peldány:	1
Melléklet:	5 db
Kezelőiroda:	H

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK	
7.	
FŐLAJSTROMSZÁM	KEZDŐIRATON:.....
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2015 -09- 22
PÉLDÁNY:.....	IV:.....
MELLÉKLET:.....	KÖZTÜK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM:	UTÓIRATON:.....

I. Tényállás

Az Országos Rendőr-főkapitányság Nyugdíjmegállapító Osztálya a részemre 2008. február 29-i folyósítási kezdettel szolgálati nyugdíjat állapított meg, miután 26 éve tartó hivatásos rendőri szolgálati viszonyom 2007. december 30-ai hatállyal, szolgálati nyugállományba helyezéssel szűnt meg. A nyugdíjat – a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (Knymt.) 5. § (1)-(2) bekezdése alkalmazásával – 2012. január 1-től szolgálati járandóságként folyósította.

A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság (továbbiakban Igazgatóság) 2013. május 23-án határozatot hozott az akkor havi 245.995 forint összegű ellátás folyósításának 2013. június 1. és december 31. közötti szüneteltetéséről, mert a jövedelmem 2013. május hónapban elérte a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 83/ B §. (1) bekezdésében írt keretösszeget (a kötelező legkisebb munkabér havi összegének tizennyolcszorosát).

A másodfokú társadalombiztosítási szerv a NAV adatszolgáltatása alapján megállapította, hogy 2013. január 1. és április 30. között 2.094.779 forint járulékalapot képező jövedelmet szereztem, ami meghaladta az éves keretösszeget, ezért az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A folyósítás szüneteltetéséről rendelkező társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálatát az ügyemben alkalmazott jogszabályok alaptörvény-ellenességére, az Alaptörvény B) cikk, O) cikk, T) cikk, II., XII., XIII., XV. és XXIV. cikk sérelmére hivatkozva kértem, állítva, hogy a rendelkezések ellentések a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvével, a szerzett jogok és a tulajdonjog védelmével, valamint a visszaható hatályú jogalkotás és a hátrányos megkülönböztetés tilalmával. Hivatkoztam továbbá arra is, hogy a rendelkezések nemzetközi szerződésekbe ütköznek, így többek között sértik az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezményt (továbbiakban Egyezmény) és az ahhoz kapcsolódó kiegészítő jegyzőkönyveket, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartáját is.

A fenti indokok alapján indítványoztam, hogy a munkaügyi bíróság a per tárgyalásának felfüggesztése mellett kezdeményezze az Alkotmánybíróságnál a Tny. 83/B.§ (1) – (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének és nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítását.

A keresetemet a munkaügyi bíróság elutasította.

A bíróság ítéletében idézte a Knymt. 5. § (1) bekezdését, 11. § (1) bekezdését, a Tny. 83/B.§ (1) – (2) bekezdését, és a kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) és a garantált bérminimum megállapításáról szóló 390/2012. évi (XII.20.) Korm. rendelt 2. § (1) bekezdését, és megállapította, hogy a társadalombiztosítási határozatok meghozatala során alkalmazott jogszabályok – az Alkotmánybíróság 23/2013. (IX.25.) AB határozatában foglaltak alapján – nem ellentések az általam felhívott alaptörvényi rendelkezésekkel. A munkaügyi bíróság álláspontja alátámasztásaként utalt az ABH indokolásának [74], [101] – [111] pontjaira, továbbá rögzítette, hogy az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését azért mellőzte, mert az Alkotmánybíróság a Tny. 83/B § -a alkotmányosságáról korábban már állást foglalt, a rendelkezés, valamint a Knymt. 11. § (1) – (2) bekezdése nemzetközi szerződésbe ütközését pedig a bíróság nem észleli.

A jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelemmel éltem a Kúriánál, melyben annak a társadalombiztosítási határozatokra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, továbbá - a per tárgyalásának felfüggesztése mellett – az Alkotmánybíróság eljárásának a „pertárgyi jogszabályok, jogszabályi rendelkezések” alaptörvény-ellenessége és nemzetközi szerződésbe

ütközése megállapítására irányuló kezdeményezését kértem arra hivatkozva, hogy a Knymt. 11. § -a és a Tny. 83/B § -a ellentétesek az Alaptörvénynek a munkaügyi bíróság előtti eljárásban is hivatkozott rendelkezéseivel, az Egyezmény 14. és 17. cikkeivel, valamint az Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyve 1. cikkével.

A Kúria a munkaügyi bíróság jogerős ítéletének bírói kezdeményezés mellőzésére vonatkozó, érdemben felülvizsgálható, vagyis a Knymt. 11. § (1) – (2) bekezdéseivel és a Tny. 83/B § (1) – (2) bekezdéseivel kapcsolatos érvelését csak részben osztotta, ezért a per tárgyalásának felfüggesztése mellett az Abtv. 25. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság eljárását, a Knymt. 11. § (1) bekezdése, valamint a járandóság korlátozását későbbi időponttal bevezető (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és a rendelkezés alkalmazásának a perben történő kizárását - alább részletezett indokok alapján - kezdeményezte.

Az Alkotmánybíróság a Kúria kezdeményezését a III/355-5/2015 számú határozatával elutasította.

A Kúria az ügyben alkalmazandó jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességét a kezdeményezésben kifejtetteken túl nem észlelte, nemzetközi szerződésbe ütközésük megállapítására irányuló bírói kezdeményezést nem terjesztett elő. Ennek indokolásaként az EJEB *Markovics v. Hungary*, *Béres v. Hungary* és az *Augusztin v. Hungary* (77575/11, 19828/13, 19829/13) ügyekben hozott határozatára hivatkozott. Az EJEB a fenti ügyekben benyújtott, a szolgálati nyugdíjak átalakítását, a járandóság összegének a személyi jövedelemadó mértékével való csökkentését kifogásoló indítványok vizsgálata eredményeként arra jutott, hogy a juttatás csökkentése nem ésszerűtlen és nem aránytalan mértékű, az eltérő bánásmód pedig ésszerű arányossági kapcsolatban van a szabályozás által elérni kívánt céllal, így a tulajdonhoz való jog és a diszkriminációtilalom megsértését nem állapította meg. A Kúria ítéletében megállapította, hogy a Knymt. 11. § (1) – (2) bekezdése és a Tny. 83/B § (1) – (2) bekezdése alkalmazásának mellőzésére sem a közigazgatási, sem a bírósági eljárásban nem volt lehetőség, ezért a felülvizsgálati kérelmemet alaptalannak találta és a jogerős ítéletet – a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

II. Az alkalmazandó jogszabály alaptörvény-ellenessége

Álláspontom szerint, a 2011. évi CLXVII. törvény (Knymt.) 11. § (1) bekezdése, valamint ezzel összefüggésben az 5. § (1) – (2) bekezdései, illetve az 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 83/ B §. (1) – (2) bekezdései nem felelnek meg az Alaptörvény B cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság és az ebből származó jogbiztonság követelményének, valamint sértik a szerzett jogok alaptörvényi védelmét. Nem felelnek meg továbbá az Alaptörvény XV, cikkében, és az Egyezmény 14. cikkében deklarált hátrányos megkülönböztetés tilalmának, valamint sértik Alaptörvény XIII. cikkében, illetve az Egyezményhez csatolt Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkében deklarált tulajdonhoz való jogot.

Annak ellenére, hogy az általam felhozni kívánt érvek közül több már szerepelt a Kúria fent említett kezdeményezésében is, arra kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy panaszomat az abban felhozott érvekkel és vélt alaptörvény-sértésekkel együtt teljes egészében értékelje. Panaszomat, az Alkotmánybíróság III/355-5/2015 számú elutasító határozatának, és a Tny. 83/B §-a alkotmányossága tárgyában hozott határozatának [19/B/2007. AB határozat] ismeretében terjesztem elő, mindazonáltal meggyőződésem, hogy az általam az alábbiakban felhozott érvekkel együttesen értékelve, a fenti határozatokban elutasított indítványok is új megvilágításba kerülnek.

A sérelmezett jogszabályhelyek tehát a következők:

2011. évi CLXVII. törvény (Knymt.)

11. § (1) A korhatár előtti ellátás és a szolgálati járandóság keresőtevékenység miatti szüneteltetésére a Tny. 83/B. § (1) és (2) bekezdését és 83/C. § (1), (2) és (4) bekezdését kell alkalmazni, azzal, hogy öregségi nyugdíj és nyugellátás alatt korhatár előtti ellátást és szolgálati járandóságot kell érteni.

1997. évi LXXXI. törvény (Tny.)

83/B. § (1) Ha az öregségi nyugdíjkorhatárt be nem töltött, a 18. § (2a)-(2d) bekezdése alapján megállapított, vagy a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény 3. § (2) bekezdés c) pontja alapján továbbfolyósított öregségi teljes nyugdíjban részesülő személy a tárgyévben a Tbj. 5. §-a szerinti biztosítással járó jogviszonyban áll, illetve egyéni vagy

ársas vállalkozóként kiegészítő tevékenységet folytat, és az általa fizetendő nyugdíjjárulék alapja meghaladja a tárgyév első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér havi összegének tizennyolcszorosát (a továbbiakban: éves keretösszeg), az éves keretösszeg elérését követő hónap első napjától az adott tárgyév december 31-éig, de legfeljebb az öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig a nyugdíjfolyósító szervnek a nyugdíj folyósítását szüneteltetnie kell. Ha a fizetendő nyugdíjjárulék alapja az éves keretösszeget a tárgyév decemberében haladja meg, a nyugellátás szüneteltetésére nem kerül sor, de a tárgyév december havi nyugellátást - a 84. § alkalmazásával - vissza kell fizetni. E § alkalmazása során a fizetendő nyugdíjjárulék alapjába nem számít bele a 83/C. § (1) bekezdése szerinti jogviszonyból származó, a szünetelés időtartama alatt szerzett kereset, jövedelem.

(2) A nyugdíjfolyósító szerv a nyugdíj folyósításának szüneteltetéséről, újbóli folyósításáról, valamint a jogalap nélkül felvett nyugellátás visszafizettetéséről - a nyugellátásban részesülő személynek a 97. § (5) bekezdése szerint tett bejelentése, illetve az állami adóhatóság által közölt éves keretösszegre vonatkozó összesített adatok alapján - hivatalból dönt

1.) A jogállamiság és jogbiztonság sérelme

Ahogy azt a Kúria kezdeményezésében már kifejtette, a Knymt. megalkotásával a törvényhozó az 1955. évben, illetve ezt követően születettek esetében – így az én esetemben is - a korábbi öregségi nyugdíjkorhatár előtt biztosított nyugellátást szolgálati járandóságként, 16 % -al csökkentett összegben rendelte el folyósítani. Jóllehet, e rendelkezéseket előíró 5. § (1) – (2) bekezdéseit az Alkotmánybíróság a vonatkozó ABH-ban nem találta alaptörvény - ellenesnek, véleményem szerint a Knymt. 11. § (1) bekezdésével együtt értékelve, mely a korhatár előtti eljárásban és a szolgálati járandóságban részesülő személyek kereső tevékenységére a Tny. 83/B § (1) – (2) bekezdései megfelelő alkalmazását írja elő, a szabályozás alaptörvény-ellenessége már megállapítható.

Ez az utaló szabály, a minimálbér tizennyolcszorosát meghaladó nyugdíjjárulék alapot képező jövedelem megszerzése esetén írja elő a jogszabály által már egyébként is csökkentett szolgálati járandóság szüneteltetését az adott év végéig akkor is, ha az illető személy a tárgyévől hátralévő időszakban semmilyen jövedelmet nem szerez.

Véleményem szerint ezzel a törvény egy járulékfizetéssel megalapozott, tehát ellenérték fejében szerzett jogot von el. Tekintve, hogy a rendőri állományban eltöltött 26 évnyi

szolgálat alatt, a járulékok folyamatos fizetésével, joggal számíthattam a társadalombiztosítási nyugellátás törvény szerint nekem járó összegére, így álláspontom szerint a hivatkozott jogszabályok sértik a jogbiztonság, az előreláthatóság, kiszámíthatóság követelményét, és nem felelnek meg a szerzett jogok alaptörvényi védelmének.

A fentieket alátámasztandó, az Alkotmánybíróság korábbi határozataiból a következőkre kívánok hivatkozni. A jogállamiságból fakadó követelményeket megalapozó 11/1992. (III.5.) AB határozatára, a kötelező biztosítási rendszerben nyújtott szolgáltatások, a járulékfizetésen alapuló ellátások megváltoztatásának alkotmányossági mércéit megfogalmazó 26/1993. (IV.29) AB határozatra, és a 43/1995. (VI.30.) AB határozatban foglaltakra, a 11/1991. (III.29) AB határozatra, valamint a 45/2012. (XII.29.) AB határozatra, amelyben az Alkotmánybíróság – az Alkotmány 2.§ (1) bekezdése és az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése megegyező normatartalma alapján – az alkotmányos jogállam elveinek és követelményeinek érvényesülését, a jogállami értékek elért szintjének fenntartását nyilvánította ki.

2) A tulajdonhoz való jog sérelme

A tulajdonjogot, mint alkotmányos alapjogot korlátozni az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésben meghatározott módon, más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával lehet.

A 30/1992. (V.26.) AB határozat alapján alkotmányellenes a jog tartalmának korlátozása, ha az kényszerítő ok nélkül, önkényesen történik, vagy ha a korlátozás célja az elérni kívánt céllal aránytalan.

Jóllehet, az alapjog korlátozásának alkotmányos célja lehet a nyugdíjrendszer racionalizálása, mint közérdek, ám ez esetben is vizsgálni kell a szükségesség és az arányosság kérdését.

A Kúria, fentebb hivatkozott ítéletében kitért arra, hogy a sérelmezett jogszabályhelyek nemzetközi szerződésbe ütközését többek között azért sem észleli, mert az Emberi Jogok Európai Bíróságának közelmúltban közzétett – és fentebb szintén hivatkozott - döntései szerint, a szolgálati nyugdíjak átalakítása és a járandóság összegének a személyi jövedelemadó mértékével való csökkentése nem ésszerűtlen és nem aránytalan mértékű. Az érintettek továbbra is részesülnek a szolgálati járandóságban, amelynek összege ésszerű

viszonyban áll a korábbi szolgálati nyugdíjével, ezért az intézkedés arányban áll a védendő alkotmányos céllal, jelen esetben a nyugdíjrendszer racionalizálásához fűződő közérdekkel.

Fontosnak tartom leszögezni, hogy ezek a döntések kizárólag a Knymt. 5. § (1) – (2) bekezdéseinek vizsgálata eredményeként születtek, így az én esetemben nem bírnak relevanciával. Az EJEB fenti döntései indokolásának gerincét az a megállapítás képezte, hogy a törvénnyel az állam a nyugellátást nem vonja el, csupán átalakítja és egy arányosan csökkentett összeggel szolgálati járandóságként folyósítja tovább.

Véleményem szerint a Knymt. 11. § (1) bekezdése és a Tny. 83/B (1) – (2) bekezdései esetében az arányosság követelményének sérülése már nehezen kérdőjelezhető meg, hiszen e szabályok alapján a szolgálati járandóság nem pusztán csökkent, hanem sokak esetében – köztük az én esetemben is – hosszú időre teljes mértékben megvonásra került.

Ez a szabályozás véleményem szerint nem áll arányban a nyugdíjrendszer racionalizálásához fűződő alkotmányos érdekekkel, hiszen önkényesen, adott esetben emberek megélhetését veszélyeztetve sérti a tulajdonhoz való alapvető emberi jogot, így az Alaptörvény XIII. cikkét, valamint az Egyezményhez csatolt Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikk (1) bekezdését.

Álláspontom szerint ezzel a hivatkozott jogszabályok az Alkotmánybíróság által a 3125/ 2015 (VII.9.) AB határozatban a tulajdonkorlátozás három válfaja közül a legsúlyosabbként definiált „tulajdon elvétele” formáját valósítják meg. Ahogy azt a hivatkozott AB határozat {29} pontja is leszögezi, az alkotmányi tulajdonvédelem fogalomhasználata nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat, így egy járulékfizetéssel megalapozott, ellenérték fejében szerzett jog is alkotmányos tulajdonvédelem tárgya lehet.

Hasonló álláspontot képvisel az EJEB is. A Bíróság gyakorlatában régóta megfigyelhető, hogy a tulajdon fogalmának használatakor függetleníti magát a nemzeti jogalkotó és jogalkalmazó szervez interpretációitól, annak tartalmát pedig folyamatosan bővíti. Már a Gasus Dossier- und Fördertechnik GmbH v. Hollandia ügyben leszögezte a Bíróság, hogy a „tulajdon” fogalma nem korlátozódik a fizikai tárgyakra, így meghatározott vagyoni értékkel bíró előnyök, illetve jogok is tulajdonnak minősülhetnek.

3) A diszkrimináció tilalmának sérelme

Az Alkotmánybíróságnak a 42/2012 [XII. 20.] AB határozatában is hangsúlyozott, egyenlőséggel kapcsolatos gyakorlata szerint az azonos szabályozási koncepción belül adott, homogén csoportra nézve eltérő szabályozás a diszkrimináció tilalmába ütközik, kivéve ha az eltérésnek ésszerű, kellő súlyú alkotmányos indoka van, azaz nem önkényes.

Álláspontom szerint az a tény, hogy a Tny. 83/B § (1) – (2) bekezdései alól a törvényhozó önkényesen kivételeket tesz – hiszen az nem vonatkozik az Alkotmánybíróság bíraira, az egészségügyi dolgozókra, a nem társadalombiztosítási járulékfizetésen alapuló díjazásban részesülő olimpiai bajnokokra, a Nemzet Sportolóira, a Nemzet Színészeire és a Nemzet Művészeire - önmagában megalapozza a társadalmi helyzet szerinti hátrányos megkülönböztetést.

Az Alaptörvény XV. cikkében, illetve az Egyezmény 14. cikkében deklarált hátrányos megkülönböztetés tilalma véleményem szerint a Tny. 83/B § (1) bekezdésének azon fordulata esetében is sérelmet szenved, mely a bekezdés hatályát kizárólag azokra a személyekre terjeszti ki, akik a Tbj. 5. §-a szerinti biztosítással járó jogviszonyban állnak, illetve egyéni vagy társas vállalkozóként kiegészítő tevékenységet folytatnak.

A Kúria Sajtótitkárságának az Mfv.III.10.088/2015. számú a szolgálati járandóság szüneteltetése tárgyában hozott elvi határozatról szóló összefoglalója alapján, a Kúria azt is leszögezte, hogy a korhatár előtti ellátásban és a szolgálati járandóságban részesülő személyek ellátásának szüneteltetésére a Tny. 83/B. § (1) bekezdése hatálya alá tartozó személyekkel azonosan, a Tbj. 5. §-a szerinti biztosítási jogviszonyok fennállása esetén kerülhet sor.

Mindezekből az következik, hogy azok esetében, akik külföldön állnak munkavégzésre irányuló jogviszonyban, tekintettel arra, hogy adó- és járulékfizetési kötelezettségüket is külföldön teljesítik, nem keletkezik Magyarországon biztosítási jogviszonyt, így a Tny. 83/B. § (1) bekezdését esetükben nem lehetett alkalmazni, tehát a járandóság szüneteltetésére sem kerülhet sor.

Véleményem szerint, ezzel a szabályozással a járandóságban részesülő, az éves keretösszeget meghaladó keresménnyel rendelkező hazai munkavállalók esetében diszkriminatív módon szüneteltetik a járandóság folyósítását a járandóságban részesülő, éves keretösszeget

meghaladó keresménnyel rendelkező külföldi munkavállalókhöz képest, mely az Alaptörvény XV. cikkének illetve az Egyezmény 14. cikkének a sérelméhez vezet.

III. A beadvány befogadhatósága

Az alkotmányjogi panasz jogalapját az Alaptörvény és az Abtv. biztosítja:

Alaptörvény 24. cikk

(...)

(2) Az Alkotmánybíróság

(...)

c) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját;

(...)

Abtv. 26. § (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és

b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Indítványozóként úgy vélem, hogy a Kúria előtt folyó és az Mfv.III.10.255/2015/2. számú ítélettel zárult ügyben alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán Alaptörvényben biztosított jogaimnak a sérelme - nevezetesen a szolgálati járandóságom szüneteltetése - következett be a jelen beadvány II. részében írtak szerint.

A Kúria ítéletét 2015. július 21 - én vettem át, így a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésére törvényes határidőben kerül sor.

IV. Kérelem

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a 2011. évi CLXVII. törvény (Knymt.) 11. § (1) bekezdésének, valamint a 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 83/ B §. (1) – (2) bekezdéseinek az alaptörvény-ellenességét állapítsa meg az általam fent részletezett indokok alapján és semmisítse azokat meg. Tekintettel arra, hogy az ügyben a Kúria a fenti jogszabályhelyek alkalmazásával járt el, így a norma alaptörvény-ellenességének megállapítása magával vonja a határozatok alaptörvény-ellenességét is. Éppen ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Mfv.III.10.255/2015/2. számú ítéletét az Abtv. 43. § (1) bekezdés alapján semmisítse meg.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése és az 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II.27.) AB Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az kijelentem, hogy a jelen alkotmányjogi panaszindítványban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Budapest 2015. szeptember 17.

Tisztelettel:

